

VITALI CIPILEAGA

---

de vorbă cu **emma**

Ediția a II-a

//bestseller

Editor: Ion Bargan
Redactor: Lucia Țurcanu
Foto copertă: Alex Iordache
Design copertă: Ina Moroșanu
Typography: Cristian Plop
Tehnoredactare: Corneliu Comendant

www.devorbacuemma.eu

© Vitali Cipileaga
© Editura Bestseller

Descriere CIP a Camerei Naționale a Cărții
Cipileaga, Vitali.
De vorbă cu Emma / Vitali Cipileaga. - Ch.: Editura Bestseller, 2016
(Bons Offices). - 192 p.

ISBN 978-9975-3093-4-9
821.135.1(478)-4
C 54

ISBN 978-9975-3093-1-8 (ebook)

Pentru Diana, emma vieții mele

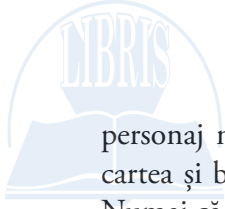

Prefață

Cine va accepta să stea de vorbă cu Emma trebuie să fie pregătit să se cunoască mai bine pe sine. Să își așeze cartea pe noptieră știind că, atunci când o va ridica și o va deschide, într-o dimineață binecuvântată cu raze de soare sau într-o seară binevenită după o zi plină de întrebări și răspunsuri, va fi ca și cum s-ar privi într-o oglindă magică, în care se arată toate adevărurile iubirii. Chiar și cele care au contururi nemilos de clare, pe care le-am preferat estomplate până acum.

Cine va accepta să primească toate răspunsurile, dar, mai ales, toate întrebările Emmei, va trebui să trăiască și retrăiască etapele iubirilor sale trecute, căutate sau visate, să le cuprindă din nou splendoarea și durerea în noile înțelesuri ale vieții, să le preschimbe în flacără a arderilor menite să lase în urmă nu cenușă, ci renașteri.

Va fi greu, va fi fascinant, va fi captivant. Odată intrat în joc, trebuie să mergi până la capăt, atât de ispititor vin paginile, gândurile, rândurile. Imposibil de abandonat. Iar dacă la sfârșit vă imaginați că vă veți îndrăgosti de Emma,

personaj magic, atât de bine conturat, încât depășește arta și cartea și bate la ușa stării civile, ei, bine, nu vă înșelați deloc. Numai că Emma va fi femeia din inima cititorului-bărbat, care pentru prima dată a învățat cum să iubească fără opreliști și fără ezitări sau doamna sfioasă ori neîncrezătoare care, într-o zi, într-o doară, a așezat pe noptieră o carte dincolo de care nimic nu a mai fost la fel...

Alice Năstase Buciuta

APROPIEREA

- Ce citești, Emma?
- O carte veche. De suflet.
- Cu povești?
- Da, cu povești de viață. Suntem și noi aici.
- În carte ne iubim?
- Nu, mai mult ne complicăm.
- Cine e vinovatul?
- Ambii. Timpul nepotrivit. Soarta.
- Și atunci, ce ne învață cartea?
- Să lăsăm deoparte cuvintele în plus. Chiar și pagini întregi. Să ne iubim sincer.
- Am reuși? Ce spune cartea la sfârșit?
- Să fim unul pentru celălalt. Hai pur și simplu să fim unul pentru celălalt.

Hai pur și simplu să fim. Să ne cunoaștem, să sperăm, să iubim. Hai să nu știm cum se numește relația noastră. Fericire cu doi fericiți? Nebunie? Desfrâu? Atâta timp cât simțim că facem parte din această viață, ce mai contează? Hai să dorim mai mult, să trăim azi. Să nu promitem nimic, s-ar putea să nu ne ținem de cuvânt. Să nu ne limităm la o dragoste formală, s-ar putea să regretăm într-o zi. Hai să iubim și să fim.

Hai pur și simplu să fim împreună. Să ne trezim dimineața de la aceeași aromă de cafea. Să ne simțim împliniți de la același sărut. Să ne ținem de mână într-o lume plină de oameni reci și să ne fie cald. Hai să nu așteptăm imposibilul. S-ar putea ca dragostea perfectă nici să nu existe. Or, perfecte sunt diminețile împreună cu tine. Hai să nu ne pese de vorbele altora. Sunt seci și fără sentiment. Hai să iubim și să fim.

Hai pur și simplu să ne vorbim. Simțind. Trăind. Hai să lăsăm liniștea să vorbească pentru noi. Să fim visători, dar să nu pierdem contactul cu realitatea și să știm să împărțim clipele de liniște. Hai să ne auzim și mâine din același motiv. Și poimâine. Pentru alte zile, mai vedem cum stăm cu timpul. Hai să le pasăm reproșurile altora, celor care se pricep la asta. Și neînțelegerile la fel. Noi hai să iubim. Să iubim și să fim.

HAI
pur și simplu
SĂ FIM
UNUL
PENTRU
CELĂLALT.

— Ești a mea.

— A ta!

Ai încercat vreodată să nu asculți de nimeni și să faci așa cum simți tu că trebuie să faci pentru tine și pentru omul de alături? Ai încercat vreodată să lași jos telefonul sau tableta și să mergi la magazinul de flori să cumperi trei trandafiri albi? Așa, pur și simplu, pentru că sunt florile ei preferate. Așa, pentru că o iubești. Oare ea îți va spune că o săruți bine sau rău? Sau pur și simplu va ține minte atingerea, pentru că o săruți tu. Ai încercat să nu-ți pese de timp și motive, dar să ții cont de ce-și dorește celălalt? Să căutați fericirea împreună, nu fiecare separat. Să fiți doi oameni ai aceluiași întreg, nu două jumătăți diferite.

Dacă da, prea bine, măi fă-o o dată. Dacă nu, ce te oprește? Indiferența ta? Obișnuința ei? Vezi bine, s-ar putea ca în scurt timp să vină despărțirea. Problema ta, a lui și a altor mii de oameni e că așteaptă prea mult. De ce să aștepți să meargă lucrurile prost ca să faci ceva? De ce să aștepți să găsești motive pentru a-i oferi o floare? De ce să aștepți să vină la tine să te sărute, dacă o poți face tu primul? Lasă naibii pe-o clipă telefonul, fă un gest, două, mai multe. Fii

alături. Ca să ai fericirea despre care tot citești prin cărți și privești în filme, trebuie să și acționezi. Să demonstrezi. Să nu dezamăgești. Vrei fericire? Oferă fericire. Vrei dragoste? Iubește. Vrei afecțiune? Fii grijuliu, fii omul ei, bărbatul ei bun. Să fie oare atât de complicat?

Nu căuta motive. Creează-le. Nu juca o fericire falsă. Începe să-l faci fericit pe omul drag. Trăiește din plin, iar dacă nu poți, pleacă. Dacă îți reușește, transformă fiecare zi într-un motiv de împlinire. Adaugă la cafea două prăjituri cu dulceață. La un sărut, încă trei. La o îmbrățișare, o floare. Pentru că totul e în mâinile tale. Pentru că doar fraierii pot ceda atunci când sunt atât de aproape de inima persoanei iubite. Și pentru că familiștii adevărați sau cei care țin la relație au parte de-o femeie împlinită și de-o casă plină de căldură. Atunci și fericirea va fi sinceră, și iubirea va fi reciprocă. Iar de lucruri banale ca motivele, vremea de afară etc. să-i pese altcuiva. Tu iubește și trăiește. Trăiește și iubește.

- Ce faci, Emma? Te rogi?
- Da, mamă. Dacă m-aș întâlni cu Dumnezeu, i-aș mulțumi că mi te-a dat.
- Sper să-ți dea Dumnezeu în viață doar oameni buni.
- Nu există oameni răi, mamă.
- De ce spui așa?
- Noi nu greșim în privința oamenilor. Greșim cu emoțiile, cu răspunsurile, cu așteptările, dar nu cu oamenii. Oamenii sunt doar purtători de dragoste.
- Ești copilă, Emma. Nu știi cum e să fii trădată și nu aș vrea să știi vreodată.
- Probabil și azi mai cred în povești. Povești de dragoste.
- În viață nu există doar povești frumoase.
- Ce vrei să spui?
- Viața te poate pune la zid în orice clipă și poți plânge și râde în același timp. Tu ești cea care va trebui să aleagă.
- Și cum arată momentul când alegi?
- În dragoste, ca și în viață, contează alegerile. Alegi corect, ai oameni buni alături. Alegi greșit, suferi. Alegi influențat, trăiești viața altuia. Alegi doar cu ochii, uiți de inimă.
- Totul va fi bine. Noi, femeile, suntem puternice.
- Suntem puternice, draga mea, doar atunci când suntem iubite.

Am văzut mame fericite. Am văzut mame îngrijorate.

Am văzut mame care rupeau din pâinea lor ca să dea la copii. Dar am văzut și mame cu țigara în gură, care-și aruncau frustrările de om neîmplinit asupra copiilor. Am văzut mame cu bilet de avion procurat, gata să plece departe pentru un viitor mai bun. Am văzut mame bătându-și copilul pentru o notă mică. Am văzut mame indiferente, în timp ce băiatul sau fata lor se droga. Și totuși, erau mame...

Femeie care a decis să nască un copil, fie că l-a așteptat sau nu. Din instinctul de mamă și din dragoste față de prunc, a avut grijă de el, l-a crescut cum știa mai bine. Dacă nu ea, atunci alții. A fost sau nu a fost prezentă atunci când a recitat prima poezie, i-a spus sau nu i-a spus înainte de culcare noapte bună, i-a fost alături sau se afla departe la prima lui victorie. *Și totuși, e mamă.*

Mamă care a făcut sacrificii, care poate a plâns noaptea la geam și a dat ultimii bani, doar să ajungă și copilul ei cineva, undeva. Mamă care, în loc să își ia un parfum mai scump, a plătit orele de dans pentru fiica ei. Mamă care a prețuit fiecare clipă petrecută alături de copil, pentru că a înțeles că va veni ziua când acesta va pleca departe fără să știe dacă se va mai întoarce. Mamă care poate a interzis, a certat. *Și totuși, e mamă.*

Certăm mamele care și-au părăsit copiii de mici, dar nu certăm copiii care uită de mame când se fac mari. Copiii sunt copii și mamele sunt mame. Iar dacă mamele greșesc e pentru că așa stă în firea umană, să mai și greșească. Sau poate fiecare greșeală își găsește scuza în grija oarbă pen-

tru copii. Copiii greșesc și ei, prea tineri și prea cruzi fiind. Aceiași copii își iubesc mamele, deși înțeleg acest lucru abia atunci când ei înșiși devin părinți. Uneori își mai ceartă mamele, în glumă sau cu ciuda unui alintat. Mamele însă nu trebuie certate. Mamele trebuie să fie iubite și acoperite cu recunoștința unor clipe ce trec dincolo de zilele unei copilării fericite.

Să ne iubim mamele. Sună straniu poate, neobișnuit îndemnul de a-ți iubi mama, dar astăzi dragostea față de cea mai scumpă ființă e altfel, e limitată, e trăită doar la comandă sau în termeni reduși de timp. Și pentru că nici timpul, nici limitele și niciun fel de comandă nu îți pot interzice să-ți iubești mama, fă-o cu pioșenie și recunoștință!

Certăm

mamele

care și-au părăsit copiii de mici,

dar nu certăm

copiii

care uită de mame

când se fac mari.

Tu să mă iubești, omul meu.

Să-mi dai motive să te iubesc și eu, deși unul deja îl am. Tu ești undeva. Să mă iubești așa cum știi tu, puternic și cu rafinement. Senin. Să mă iubești înainte să mă dezamăgească dragostea ta. Să mă iubești fericit, să mă strângi în brațe, să nu mă lași. Să-mi spui că dragostea există și ea e mai frumoasă dacă o trăiesc lângă tine. Firesc și în fiecare zi. Să mă iubești necondiționat, fără teama unei ultime clipe, fără nimic în plus. Să ne gândim la ce este, la noi. Să mă iubești.

Tu să mă dorești, omul meu.

Să mă înnebunești cu un sărut, să știi că sunt a ta. Să mă cucerești de fiecare dată, chiar dacă vei ști că nu plec de lângă tine. Să mă faci să uit totul într-o noapte. Și în nopțile ce vor urma. Să îmi descoperi dorințele, să mi le împlinești, ca pe o plăcere a ta. Să mă dorești, să mă atingi, să mă plăci. Să uităm în doi de lume și de prejudecăți. Să mă dorești așa cum sunt, cu machiaj sau fără, cu haine sau fără, rebelă sau cuminte. Să mă dorești.

Tu să mă susții, omul meu.

Să mă susții nu doar când ți-o voi cere. Să fii mereu aici,

lângă mine. Să-mi ascuți întrebările și să nu fugi înfricoșat. Să mă susții, știindu-mi trecutul. Să mă susții, gândindu-te la viitor. Să dai dovadă de bărbăție, de încrederea de care am atât de multă nevoie. Să-mi risipești teama că bărbații sunt toți la fel. Să mă faci să cred și să știu că tu poți fi jumătatea mea pe viață, tatăl copiilor mei, prieten bun. Să mă susții când nu mă vei înțelege. Când voi plânge de la nimicuri. Când voi fi tristă. Să mă susții.

Tu să mă surprinzi, omul meu.

Să-mi scrii scrisori de dragoste, pe foaie. Să mă ții de mână într-o zi ploioasă. Să fii cald și bun. Să mă surprinzi cu o cafea dimineața și un sărut în amurg. Să mă surprinzi prin simplul fapt că vei fi alături când voi avea nevoie. Să mă provoci să fiu mai bună. Să-mi motivezi visurile și să mă încurajezi mereu. Să mă cucerești cu felul tău de a fi. Să te cuceresc cu felul meu de a-ți răspunde. Să mă surprinzi.

Și atunci, îți voi oferi de o mie de ori mai mult. Îți voi fi soție, prietenă, om de încredere, mamă a copiilor tăi.

Era o dimineață cu miros de cafea. Leneveam în pat, când s-a întors spre mine și m-a sărutat. Apoi mi-a zâmbit sincer, cum o face și acum. Apoi m-a privit insistent, de parcă ar fi vrut să spună: „Toată așteptarea a meritat”. Acum câțiva ani, diminețile erau cu miros de singurătate. Mă ridicam din pat în același mod mecanic și mă culcam înapoi la fel de rece și tristă. Apoi a apărut el. Apoi timpul le-a pus pe toate la locul lor. Știa că dacă eu sunt fericită, el nu poate fi nefericit. Știam și eu să mă fac iubită. Așa am ajuns aici. Îmi pare că sunt fericită că îl am, sunt fericită că am înțeles la timp că el e bărbatul vieții mele. Pentru că am cel mai special om de pe pământ. Pentru că iubesc. El e la bucatărie acum, își bea cafeaua și, cu siguranță, gândește la fel.

Cine a zis că vrea o viață liniștită, în care să găsească de la început omul lui pereche, să facă împreună o casă, doi copii frumoși și să trăiască fericiți până la adânci bătrâneți probabil a zis bine. Numai că viața poate fi adevărată nebunie, iar liniștea vine după ani și ani de zburcium, de căutare, de momente și oameni care îți vor fi cea mai bună încercare. Uneori vei crede că ai totul, alteori vei pierde tot, te vei întreba de ce și vei căuta să dai un răspuns în același moment. Doar că răspunsul va veni mai târziu, când vei înțelege că

nimic nu contează mai mult decât să ai alături un om lângă care să te simți împlinit. Să știi că ești de acolo, că nimic nu se mai poate schimba și că tot ce trebuie să faci e să trăiești fericirea, ca răsplată pentru trecut. Atunci vei înțelege că cele mai frumoase amintiri sunt cele care vor veni și că de azi înainte ai cu cine să împarți și pentru cine să îți faci griji cu adevărat. Atunci nu-ți vei mai întreba sufletul dacă anume ea, dacă aici sau dacă acum. Vei ști deja asta. Atunci va fi dimineață.

Va fi o dimineață când mă voi trezi și primul lucru pe care îl voi face va fi să mă întorc pe partea dreaptă. Voi zâmbi, pentru că o voi vedea. Acolo, lângă mine, frumoasă, cu cămașa mea îmbrăcată pe corpul ei, cu mirosul de căpșuni și cu părul rebel întins liniștit pe umăr. Voi ști că toată așteptarea a meritat. Ca și tot trecutul, toți oamenii și toate momentele pe care le-am avut: toate au meritat momentul de acum. Împlinirea de acum. Liniștea. Voi ști că nu au rost cuvintele. Nici amintirile păstrate în gând. Voi ști că dacă ea e bine, alături, și eu sunt bine. Până atunci vom fi trecut amândoi prin viață. Vom fi cunoscut alți oameni, vom fi trăit alte povești, vom fi avut bucuriile și suferințele noastre. Și poate asta ne-a făcut să fim aici, acum. Ea dormind și eu iubind somnul ei. Va fi o dimineață când voi lăsa totul la o parte, tot trecutul, toate femeile pe care le-am avut și toate amintirile despre ele. O dimineață în care voi ști că cele mai frumoase dimineți vor fi cele în care eu o voi simți alături. Și voi ști fără nicio urmă de îndoială că ea gândește la fel. Va fi o dimineață în care, cu toate grijile, certurile, micile neînțelegeri de peste zi, eu voi fi liniștit. Pentru că voi avea lângă mine cel mai frumos om de pe pământ. Pentru că voi iubi.

**AI ALĂȚURI CEL
MAI SPECIAL
OM DE PE PĂMÂNT.** PENTRU CĂ TE IUBEȘTE.
EL E ACUM LA BUCĂȚĂRIE,
ÎȘI BEA CAFEAUA ȘI,
CU SIGURANȚĂ,
GÂNDEȘTE LA FEL.

Adevărat: până nu trăiești, nu crezi. Și până nu crezi, nu are rost să vorbești. El nu a trăit niciodată o iubire adevărată. Și nu a crezut în puterea unui sărut. Până să o cunoască, spunea că nu există dragoste care să te facă să vrei altceva decât vrei tu. Corect a zis, până să o cunoască. De atunci, fericirea ei a devenit mai importantă și a ajuns să nu-i pară rău. I-a cumpărat flori. Apoi i-a deschis ușa la mașină, i-a răspuns la întrebări, a ascultat mai mult. De fiecare dată, ea zâmbea mulțumită și asta îl făcea să uite de toate.

Într-o zi, a întrebat-o direct: „Cum naiba m-am îndrăgostit de tine? De ce să-mi dai peste cap viața normală de până acum? De ce să las de la mine, să îți fac cafeaua așa cum o vrei tu și să îți cumpăr flori. De ce să fiu altfel?” Ea zâmbi, frumoasă, și îl sărută alintat abia mișcându-și buzele: „Pentru că mă iubești”.

A fost un timp când libertatea îmi făcea cu mâna pe după ușa, gata să mă arunce în brațele primei femei întâlnite. A fost un timp când mă sculam dintr-un pat doar ca să mă arunc în altul. A fost un timp când îmi cumpăram mâncare doar pentru mine și îmi pregăteam

cafeaua cu gust amar fără să țin cont de alte gusturi. A fost un timp când nu eram îndrăgostit.

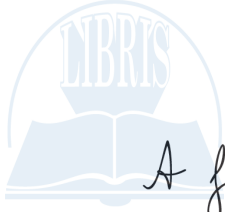
Și nu mi-am dat seama de la început. O vedeam zâmbind pe la colț de stradă, o vedeam lunecând desculț pe cărarea udată de ploaie, o vedeam cuprinzându-și genunchii, citind cu atenție vreo pagină de roman. Până când am înțeles că atunci când nu o vedeam doream să o văd. Cu timpul, a devenit o obsesie. Am început să gândesc diferit și nu doar la sex sau la nopți pierdute. La ea. Și, fără să vreau, mi-o imaginam dezbrăcată, cu sânii dezgoliți și rotunzi, cu zâmbetul ei molipsitor, cu ea toată în brațele mele. Mă simțeam ciudat atunci când mintea îmi era ocupată cu tot felul de prostii, nu cu ea. Apoi, tot mai mult și mai mult, devenisem dependent de un singur gând: „Ce-ar fi dacă i-aș spune?” Și i-am spus.

Țin minte ziua când m-am oprit pentru prima oară la magazinul de flori de lângă Catedrală. Când, sub privirea uimită a florăresei, am cerut să-mi dea un trandafir. Roșu, ca buzele ei. Când i l-am oferit. Știam că o să-i placă, dar nu știam că ceea în ce mă bag nu se mai numește aventură. Și nici crizele unor zile mai amoroase. Totul purta un alt nume, de care îmi era frică poate și cu care nu doream să am de-a face: dragoste. Eu, băiatul rău de la periferie, să gândesc astfel. Să mă las dus de val, să uit de principiile și legile unui bărbat care între două acte sexuale se gândea la al treilea. Acum stăteam cu trandafirul în mână în fața ei și zâmbeam. Eu. Zâmbeam. Aș fi uitat de lume dacă nu mi-ar fi răspuns. Dar a făcut-o. Ea nu era ca toate celelalte femei pe care le-am cunoscut, gata să ajungă mai repede în pat. Ea îmi ceru să ne plimbăm împreună, ea dori să o

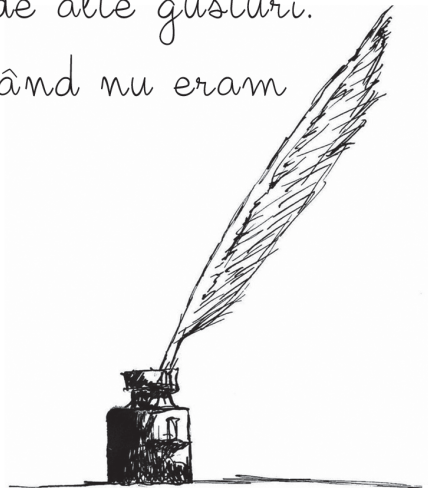

iau de mână, ea închise ochii la primul sărut. Ea insistă să o conduc acasă, și atât. Dar tot ea mă convinsese că toate acestea nu au fost în zadar. Nu știi, mă simțeam fericit. Mă simțeam mai puternic. A fost prima noapte când am stat treaz, fără să am o femeie alături.

Ce a urmat nu a fost aventură. Am fost uimit când am citit alături de ea romane de dragoste. Ha! Să citesc romane de dragoste? Dar eram nebun să îi aud glasul. Să gătim împreună? Dar știam că ea gătește cel mai bine și că nici eu nu mă descurc rău deja. Să o țin pur și simplu de mână? Dar numai mâna ei mă făcea să fiu liniștit. Lângă ea am început să mă gândesc mai limpede la cuvântul care altădată îmi provoca usturimi: viitor. Până la urmă, am înțeles că nu m-am schimbat în zadar. Am găsit fericirea alături de o femeie. Sunt mai serios, mai decis, mai bărbat. Sunt cu ea și asta e tot ce contează.

A fost un timp
când libertatea îmi făcea cu
mâna pe după ușă, gata să mă
arunce în brațele primei femei
întâlnite. A fost un timp când
mă sculam dintr-un pat doar
ca să mă arunc în altul. A fost un
timp când îmi cumpăram mân-
care doar pentru mine și îmi
pregăteam cafeaua cu gust amar
fără să țin cont de alte gusturi.
A fost un timp când nu eram
îndrăgostit. Apoi
am început
să o iubesc.

— Scoală, somnorosule! E târziu deja, îmi zise ea cu o energie molipsitoare.

— Ah, ce adânc am dormit. Cât e ora? am întrebat-o cu ochii abia deschiși, doar ca să nu mă dau de gol.

— Trecut de zece, frumosule...

Apoi s-a lipit de mine, vrând parcă să mai dea o șansă unui moment de dulcegărie.

— Ăăă, Emma, îți dau voie să mă pedepsești. Promit să-mi iau revanșa.

— Ai făcut-o deja, acum câteva ore, mi-a șoptit discret și fugar.

Zâmbea în colțul gurii, rușinată.

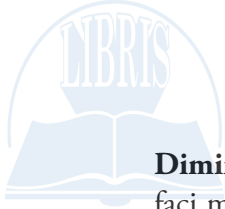
— Atunci să se facă și după-amiază că nu mă mișc de aici, i-am răspuns prompt, trăgând-o la pieptul meu.

— Mi-e bine lângă tine, iubire. Dar sărutările tale nu-mi pot umple golul din stomac. Mi-e tare foame.

— Te așteaptă o surpriză în bucătărie.

— Ce vrei să spui? mă privi mirată, dar convinsă că urmează ceva plăcut.

— Scumpo, micul dejun e gata, i-am spus eu. L-am pregătit în timp ce dormeai. Omletă, sandviciul tău preferat și ciocolată fierbinte. Te ador!

Dimineață. O dimineață cu miros de ea. Te gândești ce să faci mai întâi: o cafea amară sau să-i dai un sărut? Să mai fii câteva minute lângă corpul ei, să-i miroși pielea catifelată, să o guști în toată goliciunea. Lei repede o decizie. Dai plapuma la o parte și vezi cum îți zâmbesc doi ochi atât de dragi. De parcă i-ai cunoaște o viață. Îi spui „bună dimineața, iubito!” și-o întrebi dacă vrea ca visele dulci de peste noapte să devină realitate. Ea intuiește ce va urma și își încolăcește brațele după gâtul tău. Corpul ei cald e și mai fierbinte. Închide ochii și abia de îți șoptește la ureche: „Nu te grăbi!” Draperiile sunt trase, lumina e stinsă. Începi să te joci cu corpul ei, să-l atingi într-o nebunie a mișcărilor, a șoptelor. Ea se lasă moale. Se mișcă senzual. E a ta.

Tu o cucerești. O seduci. O lași să stea culcată pe-o margine de pat și reiei mai intens din momentul în care te-ai oprit. Trăiești dragostea, o simți și asta se vede pe fața ei. Pe mâinile ce îți zgârie spatele într-un ritm nebunesc. O inviți cu fiecare atingere să zboare undeva departe, tot mai sus. Și parcă dimineața e o seară cu miros de proștețime. Tu vei fi cel mai bun. Ea va fi perfectă. Tu vei cuceri. Ea va seduce. E deja ora 11?

O diwineață cu wiros de eq.

- Ce faci, Greg?
- Tocmai am terminat de citit un articol interesant din *Men's Health*. Știi că omul are nevoie de patru îmbrățișări pe zi ca să supraviețuiască?
- Știam doar că o îmbrățișare poate schimba multe lucruri. Câte sunt, probabil, contează mai puțin.
- Eu cred că oamenii se simt prin îmbrățișări. Prin puterea și importanța lor, îți dai seama cine ține cu adevărat la tine.
- Ai dreptate. Noi, femeile știm asta cel mai bine. Oricât de puternice am fi, mereu vom dori să rămânem blânde, calde și neputincioase în brațele unui bărbat.
- Cică o femeie dacă zâmbește când o îmbrățișezi, deja e a ta pe jumătate.
- Sau e a ta pentru totdeauna! Ca în cazul nostru.
- Atât de puternic te-am strâns la piept?
- Atât de mult a însemnat pentru mine. Atunci am lăsat tot trecutul în urmă.

Într-o zi, cineva îți va spune despre dragoste și tu vei înțelege că e despre voi. Vei sta ghemuită la pieptul lui și în clipa aceea de căldură și liniște vei uita tot ce a fost până la el. Suferințele, oamenii nepotriviți și lecțiile de viață – le

vei uita pe toate, pentru că vei dori atât de mult să trăiești prezentul. Să păstrezi fiecare minut din îmbrățișarea care îți va aduce împăcare. Într-o zi, cineva îți va spune cât de mult te iubește și tu vei ști că e reciproc.

Într-o zi, cineva te va căuta. Va dori atât de mult să faci parte din viața lui, nu ca un om de ocazie și nu ca o femeie de-o noapte. Va dori să te ajute să treci peste trecut fără a lăsa urme sau răni în prezent. Ți va fi aproape în momente de neliniște și va spera să petreacă încă o clipă alături de tine. Iar clipa să ajungă an. Și anul o veșnicie. Într-o zi, el îți va spune simplu că te-a așteptat o viață și că nu are de gând să te piardă vreodată. Apoi îți va săruta mâinile și îți va propune să construiți împreună lumea voastră. Apoi îți va pune un inel pe inelarul stâng. Apoi veți construi o casă. Și lumea voastră se va schimba. Într-o zi, tu vei ști că există această lume.

Într-o zi, poate chiar azi, cineva te va lua de mână și din acel moment vei uita de griji. Cu siguranță, vor apărea momente dificile, vor fi și certuri, ca în orice relație, dar vei ști că ai alături un bărbat înțeleghător și iubitor. Unul care niciodată nu va pune orgoliul personal mai presus de fericirea voastră. Într-o zi, vei aduna toate amintirile cu el și vei descoperi că au fost cele mai frumoase. Că inima ta, odată rănită, bate din nou în ritmul fericirii. Că tot ce îți dorești este să-l știi aproape. Să-l iubești. Să-l îmbrățișezi. Atât de mult ai vrea să-l îmbrățișezi.

Am înțeles că toată viața mea se leagă de tine. Când fericirea ta e și fericirea mea, când până și gândul la altele e insuportabil, când sunt undeva departe și vreau să ajung mai repede acasă să te îmbrățișez și când aș da orice să te văd... atunci mă schimb, atunci înțeleg că pentru femeia de alături aș face totul, că pentru tine aș vrea să trăiesc. Pe tine vreau să te cuceresc din nou și din nou, pentru totdeauna. Pe tine vreau să te simt aproape, fie că suntem pe malul mării, fie că bem o cafea în restaurantul nostru preferat.

Sunt momente când, pur și simplu, vrei atenție și un bărbat care să te îmbrățișeze... și de câte ori fac asta, chiar și în somn, înțeleg că îți sunt drag, că mă vezi parte din viața ta. Înțeleg că vor fi dimineți cu soare și dimineți cu ploaie, dar toate diminețile mă vor găsi alături de tine. Înțeleg că fără tine nu aș fi eu, cel de acum. Înțeleg că fără mine nu ai fi tu, cea dintotdeauna. Înțeleg că fără noi nu ar fi nimic. Și înțeleg că, din marea mea dragoste, aș transforma, aș crea, aș face orice pentru tine. Că tu ești femeia pentru care vreau să trăiesc.

Al tău, Greg.

O femeie poate iubi până la imposibil și la fel de mult caută să fie iubită. Ascultată. Înțeleasă. O femeie uneori nu știe ce

vrea, dar știe că vrea ceva. O femeie uneori caută să construiască poduri peste neînțelegeri și tot ea le distruge. O femeie poate fi capricioasă, poate fi slabă, poate deveni caldă într-un pat rece sau rece în brațele calde ale unui bărbat. O femeie se poate contrazice. Și se poate simți vinovată de toate greșelile făcute de el. El însă nu e bărbatul de ocazie. El știe ce vrea femeia lui. Dacă nu știe, întreabă. Dacă întreabă, ajută. Și susține.

Ea nu așteaptă de la tine supărări de ocazie. Ea nu te vrea slab. Poate uneori indecis, poate abătut de griji, dar nu slab. Slabă și mică este ea în brațele tale. Ea caută să-ți ofere șansa de a controla lucrurile, deși atât de bine poate fi independentă și rebelă. Dar pentru asta ești bărbat. Dincolo de echilibru, ascultare și implicare de ambele părți, există noțiunile de bărbat și femeie. Imaginează-ți un bărbat care s-ar plânge că nu are sau nu știe în ce să se îmbrace și și-ar face mereu griji de cum arată. Sau o femeie care te va controla, ghida, apăra și ține de mână. Oricât ar pleda femeile pentru independență și oricât de tare ar opta pentru echilibru, în practica unei relații sănătoase ambii vor ști că el are grijă și ea susține. El oferă soluții și ea ajută. Ea întreabă și el răspunde.

Când e furioasă, tu să fii alături. Să-i amintești atunci cât de dulce este. Când vezi că plânge, îmbrățișează-o, să știe că pentru tine contează și de ce, nu doar cum. Când întreabă, nu-i pune pe umeri toată vina pentru o relație defectă. Când tace, încearcă să nu stai posac alături. Când suferă, să nu cauți motive pe-afară. În funcție de ce simți și ce trăiești pentru ea, lucrurile vor evolua frumos sau incredibil de prost. Atitudinea are efectul unui bumerang. Totul se întoarce după cum iubești, îți pasă și ascuți. Este relevant și pentru femei, dar parcă bărbații știu mai bine de ce și cum.

- Greg, hai să mergem desculți pe malul mării. Să simțim nisipul sub picioare. Apoi să nu ne oprim, să mergem mai departe, să pășim pe asfalt. Apoi pe cărări și drumuri necunoscute. Hai să ne trăim nebunia lângă o stație de tramvai. Hai să admirăm un cântăreț ambulant. Hai să cântăm.
- Dar, Emma, ce va spune lumea?...
- Ce contează lumea? Hai să fim doar tu și eu.
- Tu știi că sunt un bărbat serios. Și viața e mult mai serioasă decât crezi.
- Nu fi naiv, viața e o nebunie. O nebunie imensă din care ieși bine doar dacă intri în joc.
- Și în nebunia asta sunt alți oameni care te urmăresc, te analizează, te admiră, dacă ești bun.
- Oamenilor nu le pasă ce ai pe suflet, Greg. Se uită cu cine ești, ce ai făcut, cum ai greșit. . . asta e specialitatea lor. Hai mai bine să nu ținem cont de aceste păreri.
- Probabil ai dreptate, Emma. Lumea e cu interesele ei. Hai, tu pregătești bagajele, iar eu caut pe Google cea mai apropiată cursă spre un litoral unde n-am mai fost.

Viața îți aparține. Orice ar spune unii, oricât ar încerca să te convingă că totul e altfel decât crezi tu, viața îți aparține. Și, odată cu ea, îți aparțin lecțiile, victoriile și suferințele ei. Viața are toate motivele să te facă să lupți sau să te lași înfrânt. Anume asta face diferența dintre cei care își trăiesc viața și

cei care o trăiesc pe a altora. Dacă cineva îți va spune cum să acționezi sau ce să decizi, pune-l în *spam* și mergi mai departe. Pentru că nu există altceva mai bun decât propria părere, propriile gânduri, propriile eșecuri, propria dragoste, propria viață. Punct.

Viața trebuie trăită, nu conjugată la timpul trecut. Ceea ce faci merită tot efortul și riscul. Fie că o faci bine, fie că nu. Atunci va fi ori o realizare, ori un eșec. Dacă este eșec, va fi o lecție. Așa că până la urmă toate lucrurile se așază la locul lor. În viață nu trebuie să ai limite. Nici să lași pe mai încolo. Nici să te întrebi ce o să spună lumea. Și nu trebuie să te lauzi sau să te plângi de fiecare dată celor de alături. Trebuie să trăiești astfel încât să-ți fie rușine să le povestești aventurile vieții. Dar în același timp, numai câțiva oameni să știe cât de frumos a fost.

Să nu regreti nimic. E ca și cum ai regreta că te-ai născut. Să trăiești dincolo de monotonia lumii și dincolo de superstițiile ei bolnăvicioase. Nu te teme să lași în urmă. Ce e al tău, va fi, va aștepta și va veni. Nu te teme să lupți. Ce e al tău, trebuie meritat. Nu-ți fie frică de dușmani și nici nu te teme să-i lași în urmă. Asta demonstrează că trăiești viața după placul tău. Dacă e timpul să pleci, pleacă. Dacă e timpul să te întorci, întoarce-te. Nu căuta să faci lucrul altcineva în locul tău. O va face, dar pentru el. Nu te gândi când va fi ultima zi, ci doar trăiește fiecare zi ca și cum ar fi ultima. La maxim, din plin. Bucură-te de fiecare mărunțiș și nu aștepta ca lucrurile mari să vină peste noapte. Dacă ești fericit, înseamnă că ai meritat asta. Dacă suferi, la fel. Așa că tu alegi, să fii fericit sau să suferi. Doar tu. Trăiește dragostea cu tot sufletul și toate vibrațiile corpului tău. Simte. Oferă. Iubește. Așa, vei trăi împlinit, vei trăi fericit și nu vei fi niciodată singur.

